

РЕШЕНИЕ

№ 433

гр. София, 26.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11066** по описа за **2020** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. П. С. – [населено място], [улица], чрез процесуален представител адв. Ст. М., срещу Решение № 20228405 от 19.10.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 18766/2019 г. от СРС, НО – 110-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-003282 от 05.03.2019 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на А. С. за нарушение на чл. 638, ал.3 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 лв.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Не е посочен собственикът на лекия автомобил. Не е установено дали леката кола е спряна от движение и на какво основание е прекратен застрахователния договор и собственикът уведомен ли е за това. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. М..

Ответникът не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано

да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и от показанията на актосъставителя И. С.. Въз основа на тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Оплакването на касатора за нарушение на чл. 57, т. 5 от ЗАНН - непосочване в НП на собственика на лекия автомобил, е неоснователно. За да бъде осъществен съставът на нарушението по чл.638, ал.3 КЗ е достатъчно да се установи, че МПС се управлява от лице, което не е негов собственик. Този факт е безспорно установен по делото, още повече, че той и не се оспорва от касатора. В този смисъл действителният собственик на МПС не се явява елемент от фактическия състав на нарушението и непосочването му в НП не е нарушение на чл. 57, т. 5 ЗАНН.

Неоснователен е и доводът на защитата на касатора за неизясняване на обстоятелството дали лекият автомобил е спрян от движение или не. Действително съгласно чл.483, ал.1, т.1 КЗ собственикът на спряно от движение МПС не е длъжен да сключва договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Когато обаче това МПС бъде пуснато в движение чл.100, ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ повелява водачът да притежава и носи със себе си документ за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Следователно след като касаторът е превел в движение по републиканските пътища процесното МПС, той е бил длъжен да изпълни изискването на чл.100, ал.1, т.3 ЗДвП независимо дали преди това автомобилът е бил спрян от движение.

Възражението на касатора, че е управлявал лекия автомобил без да съзнава, че липсва сключена задължителна застраховка, е неоснователно. Изискванията на закона са точни и ясни – преди да предприеме управлението на лекия автомобил водачът е длъжен да се увери, че по отношение на него има сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и да носи със себе си документ за наличието на такава застраховка. След като касаторът не е изпълнил това изискване той е осъществил вмененото му административно нарушение, независимо дали това е извършено умишлено или по непредпазливост.

Наказателното постановление и АУАН са издадени в срок от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушението е определена

правилно от административнонаказващия орган. Наложеното наказание е съобразено с точно фиксирания от закона размер.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд , то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноси и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН във връзка с чл.221, ал.2 АПК Административен съд София-град,XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20228405 от 19.10.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 18766/2019 г. от СРС, НО – 110-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :